

Тази неделя в [електронната библиотека](#) на desebg.com представям антологията „**Когато ми отнеха името**“, едно уникално издание, в което за първи път е събрано малко познатото и изследвано творчество на мюсюлманските общности в България, създадено в резултат на насилствената политика на БКП за преименуването на мюсюлманите в страната през 70-те и 80-те години на миналия век.

Антологията е част от международния научен проект „Идентичност и асимилация“, осъществен в Института за литература при БАН и Факултета по език, история и география в Анкарския университет. Ръководители на проекта са доц. д-р Вихрен Чернокожев (Институт за литература – БАН) и проф. д-р Зейнеп Зафер – (Факултет по език, история и география - Анкарски университет), които са и съставители на изданието.

Във въведението съставителите посочват, че антологията представя за пръв път пред българския читател една напълно непозната и неизследвана трансгранична, транснационална антитоталитарна литература на травматичния опит. В нея на български език са представени стихове, разкази, документални свидетелства и фолклорни текстове. Това творчество отразява различни гледни точки на съпротивата на мюсюлманските общности в НРБ срещу опитите на комунистическия режим да наложи насилствена асимилация.

„Не България и не българският народ съчиниха насилственото преименуване, цинично наречено „възродителен процес“, а Живковият комунистически режим и неговата машина за репресии – Държавна сигурност“, посочват съставителите.

Идеята за проекта е дадена от литературния историк и критик Вихрен Чернокожев, а проф. Зейнеп Зафер извършва усърдната проучвателна работа през последните две години.

В резултат на този съвместен труд образци от старателно скриваните десетилетия наред памет и съзнание, опазени в художествената и документалната литература на мюсюлманските общности за срамния за XX век „възродителен процес“ можаха да излязат на бял свят. И да разкажат високо и ясно своята истина за престъпленията на комунистическия режим в Народна република България.

„Насилствената асимилация през 70-те – 80-те години на XX в. спрямо турците, помаците и ромите в НРБ е престъпление срещу духовната същност на човека, срещу устоите на човешкото. Какво е човекът без най-своето – името?“, убедени са съставителите.

Антологията включва стихотворения от 25 поети мюсюлмани, проза от 11 автори, разкази от двама автори, а също така и множество спомени и анекдоти и фолклорни текстове. Посветена е на 25-годишнина от Майските събития през 1989 г. – протестите на турското население в НРБ против насилственото му преименуване.

През лятото на 2014 г. сайтът **desebg.com** публикува в поредица част от поетичното творчество, което е включено в „Когато ми отнеха името“ (

[проследи линка – тук](#)

). Сега анонсира антологията преди

нейната премиера, която ще се състои на 24 април 2015 г., петък, от 17 ч.

в Националната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“.

Тогава тя ще бъде представена от председателя на Държавна агенция „Архиви“ доц. Михаил Груев и литературния критик Георги Цанков. На премиерата ще присъстват съставителите, както и някои от авторите, чиито произведения са включени в изданието.

Болката от „възродителния процес“ в стихове и проза

Написано от Христо Христов
Неделя, 19 Април 2015 13:12

„Когато ми отнеха името“ – „възродителният процес“ през 70-те и 80-те години на ХХ век в литературата на мюсюлманските общности, антология, съставители: Зейнеп Зафер и Вихрен Чернокожев, изд. „Изток-Запад“, 2015 г., 461 страници, цена 19 лв.